

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 194.

Tredie Session.

57de Møde.

Onsdagen den 14de Januar.

(Forts.)

Formanden: Efterat den ærede Rigsdagsmand nu har udviklet Forslaget, skal jeg, forinden Forhandlingerne gaae videre, uden at indlade mig paa Sagens Realitet, tillade mig at udhæve en hos mig med Hensyn til det Formelle opstaaet Tvivl. — Det er nemlig forekommet mig meget tvivlsomt, om der overhovedet ved en Lov af den her omhandlede Natur kan ved 2den eller 3die Behandling fremkomme Ændringsforslag af saadan Bestaffenhed som det, hvorom her er Tale, og som gaaer ud paa Tilføining af nye Domaineeiendomme til de i Loven allerede anførte.

Jeg troer, at man vil kunne hævde den Anskuelse, at Afhændelsen af enhver enkelt Domaine maa være Gjenstand for en særlig Lovbestemmelse, og at altsaa en Tilføining ved 2den eller 3die Behandling af en ny Domaine er for dennes Bedkommende en Unddragelse fra at give Forslaget om Afhændelsen de foreskrevne tre Behandlinger. — Denne min Tvivl har jeg imidlertid ikke troet at burde tillægge en saadan Bægt, at jeg først skulde fremkalde en Afgjørelse af, hvorvidt Ændringsforslaget kunde stilles eller forhandles, hvorimod jeg paa den anden Side dog heller ikke har villet undlade at berøre dette Spørgsmaal. Ethvert Medlem vil jo ved Afstemningen kunne tage det Hensyn hertil, som han maatte finde passende. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand ønsker at ytre sig i Anledning af det, jeg har anført.

Æscherning: Ja, jeg har jo selv, saa at sige, hentydet paa, at jeg havde Strupler af samme Art, og jeg har lige fra første Dieblif af, at jeg blev henviist til at benytte denne

Lov til at bringe Spørgsmaalet frem, istedetfor at bringe det paa Bane under Finantsloven, været usikker, om det var den bedste Vej. Jeg haaber imidlertid, at, siden vi nu ere komne ind paa denne Vej, den ærede Formand da vil tillade os at gaae lidt videre; maaskee komme vi saa bedst tilende dermed. Dersom den ærede Finantsminister skulde ønske, at det ikke kommer til Behandling her, skal jeg tage Forslaget tilbage, ligesom ogsaa, dersom den ærede Formand ikke tillader, at det gaaer videre.

Formanden: Jeg har ingen Betænkelighed ved at lade Forhandlingerne over selve Forslaget gaae videre.

Finantsministeren: Jeg skal ikke af den formelle Grund udtale mig imod Ændringsforslaget, men anseer mig alligevel forpligtet til at erklære mig imod det. Jeg skal tillade mig at begynde med den Erklæring, at jeg efter min personlige Anskuelse vilde være meest tilbøielig til at see saamange som muligt af Frederiksværks Fabrikker, som overhovedet af Statsfabrikkerne, afhændede; men denne min almindelige Anskuelse maa jeg naturligtviis finde mig i at modificere efter Tid og Omstændigheder. Hvad nu Frederiksværks Fabrikker særligt angaaer, da haaber jeg det skal lykkes mig at anføre saadanne Grunde til ikke for Tiden at gaae ind paa en Afhændelse af dem, at man vil finde sig fyldestgjort derved, om man end i Almindelighed maatte antage, at Resultatet om kortere eller længere Tid maa blive, at disse Fabrikker afhændes. Jeg skal imidlertid, naar jeg opfordrer den ærede Rigsdagsmand, som har stillet dette Forslag, til at tage det tilbage, ikke gjøre det i Henhold til disse Grunde, men af andre Grunde. Allerede ved en kongelig Resolution af Marts 1848 blev den ene af de Fabrikker,